

KESÄILTA PALOVAARASSA

Rosita Herala

Lohjanseudun kuvataidekoulun lopputyö 2024-2025

Lopputyön ohjaaja: Nasu Raittinen

LOPPUTYÖN ALKUVAIHEET

En ollut aluksi oikeastaan ihan varma, että halusinko tehdä lopputyön nyt vai vasta seuraavana vuonna, opiskelun ja työn aiheuttaman kiireen takia. Päätin kuitenkin loppujen lopuksi tehdä sen nyt, kiireistä huolimatta.

Inspiraation puutteen takia lähdin työstämään lopputyötä kirjoittamalla ensin ajatuksia paperille. Lähinnä kirjoitin sanoja jotka liittyivät lapsuuteeni ja mistä tykkään. Olin kirjoittanut ajatukseni eri vuodenaika kategorioihin, josta loppujen lopuksi sain ensimmäisen idean lopputyöhön.

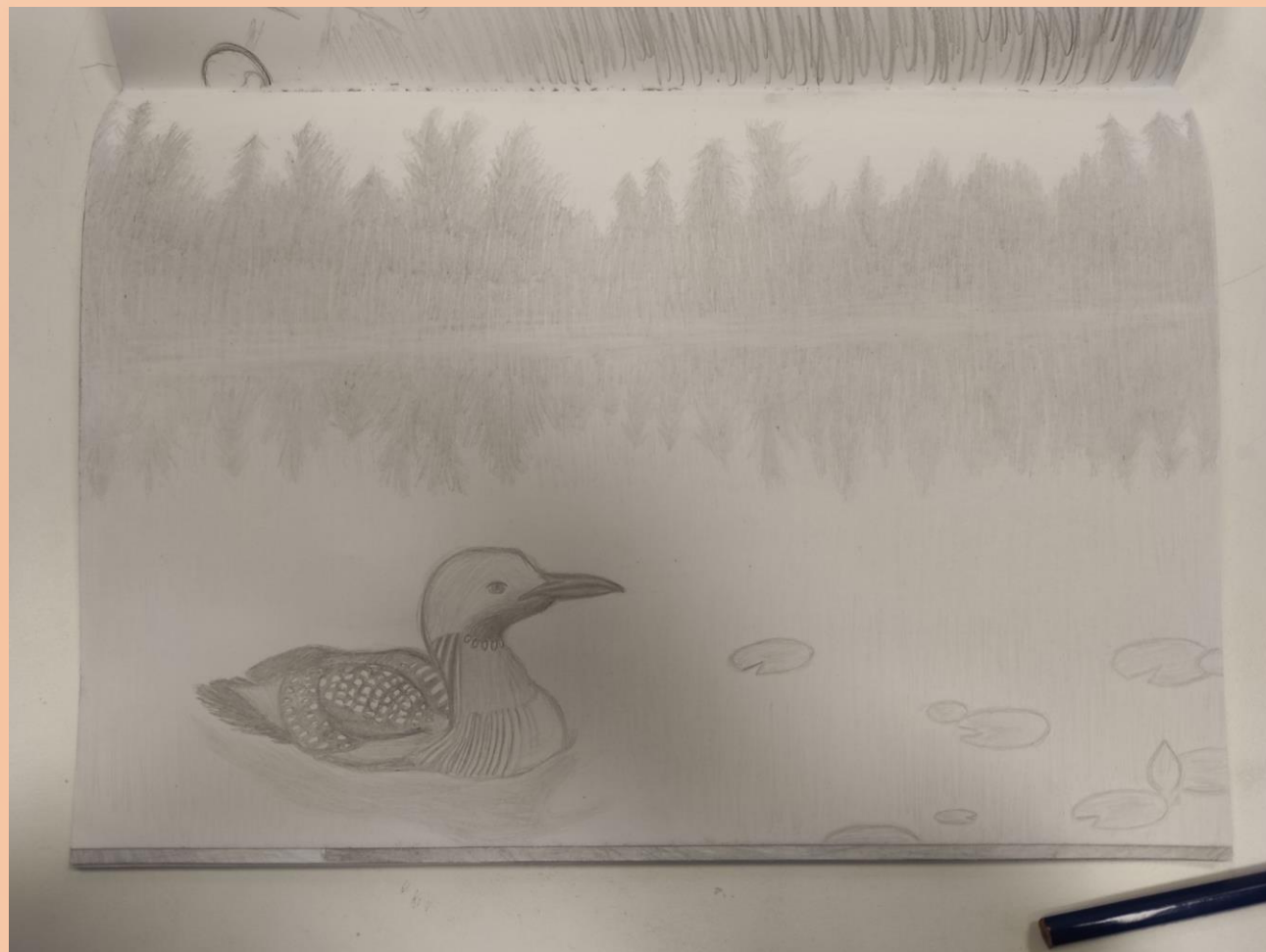
VUODENAJAT

Lähdin hahmottelemaan vuodenaikoja ja samalla mietin, millä tekniikalla ja missä koossa lähtisin niitä työstämään todelliseen muotoonsa. Isot maalausprojektit ovat kiinnostaneet minua aina ja olisin halunnut tehdä kaikista vuodenaajoista oman ison maalauksen, mutta esteenäni oli aikaraja. En olisi ehtinyt millään tehdä neljää isoa maalausta noin vuoden sisällä, joten päätin lähteä työstämään sitä vuodenaikaa, minkä muistot ovat lähimpänä sydäntäni.

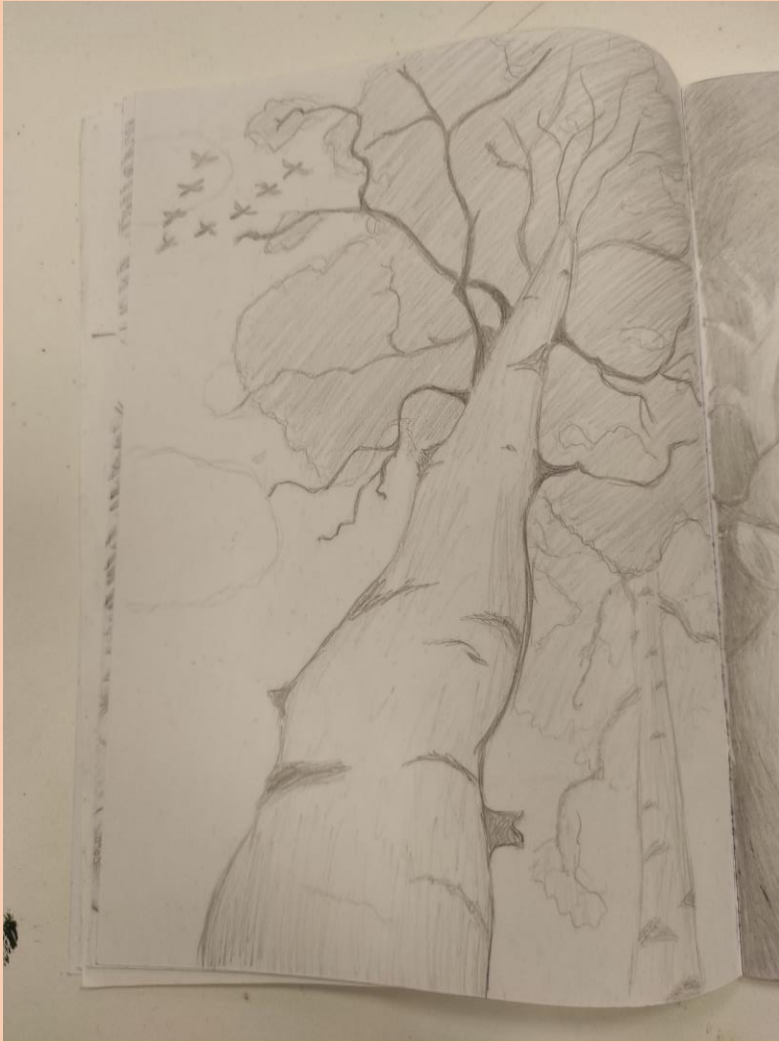
Valitsin kesän.

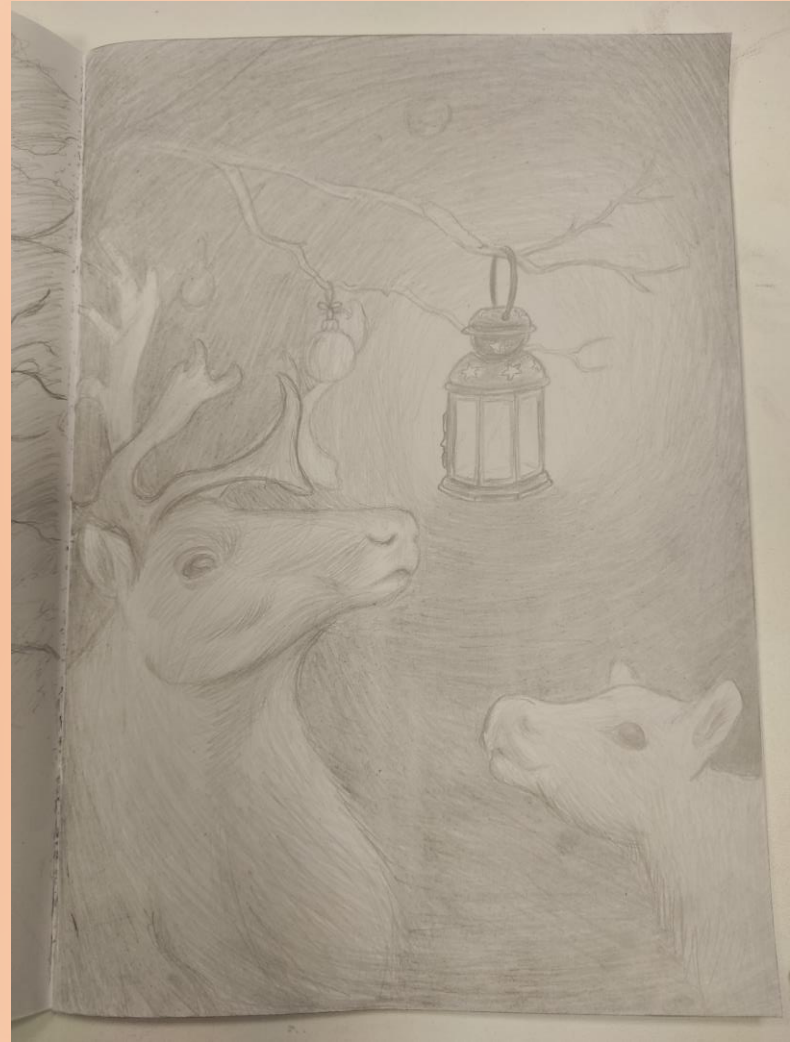
KEVÄT

KESÄ

SYKSY

TALVI

MIKSI JUURI KESÄ?

Kesä itse ei ole minun lempi vuodenaikani, mutta siihen sisältyvät muistot ovat suosikkejani kaikista muista lapsuudenmuistoistani.

Kesästä minulle tulee heti ensimmäisenä mieleen papan mökki.

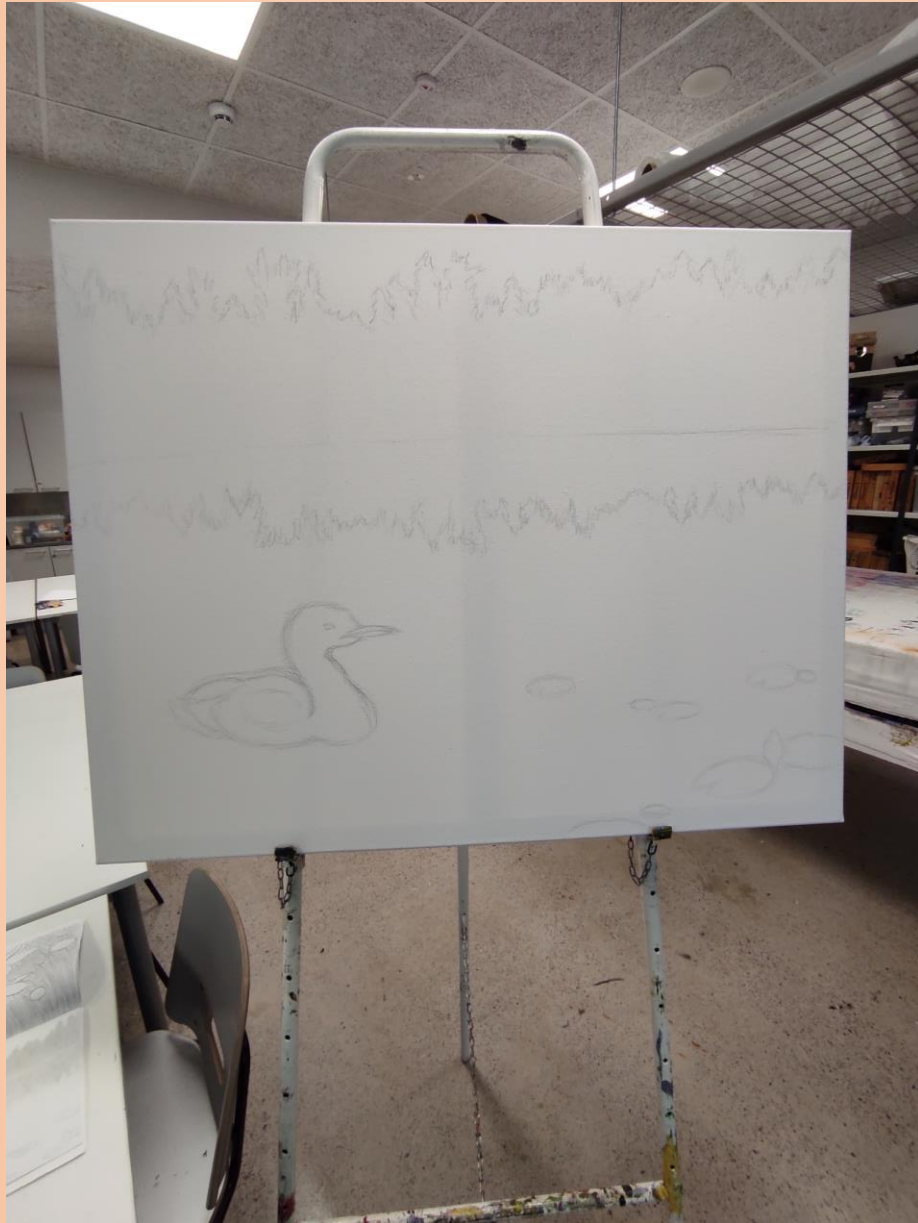
Papan mökki on yksin parhaimpia paikkoja missä viettää kesää, koska mökki sijaitsee Ranuan Palovaarassa, korvessa, lähellä järveä ja suota ja sieltä ei lopu tekeminen kesken, aina löytyy jotain tekemistä esimerkiksi järvellä kalastelua, mönkijä ajelua kankaalla, koirien kanssa oleskelua, porojen ja muiden eläinten bongailua ja usein loppukesästä päästään poimimaan papan mansikkamaalta mansikoita ja läheiseltä suolta lakkaa.

Mökillä on siis kertynyt paljon ihania
muistoja, mutta niistä parhain muisto on
se, kun sai ilta saunan jälkeen istahtaa
mökin terassille kuuntelemaan kuikan
laulua kesäillan kaunistaman järven
kera.

Siksi valitsin kuikan minun
maalausaiheekseni.

LOPULLISEN VERSION TYÖSTÄMINEN

Valitsin tekniikaksi öljymaalaus kankaalle,
92 x 73 kokoiselle pohjalle.

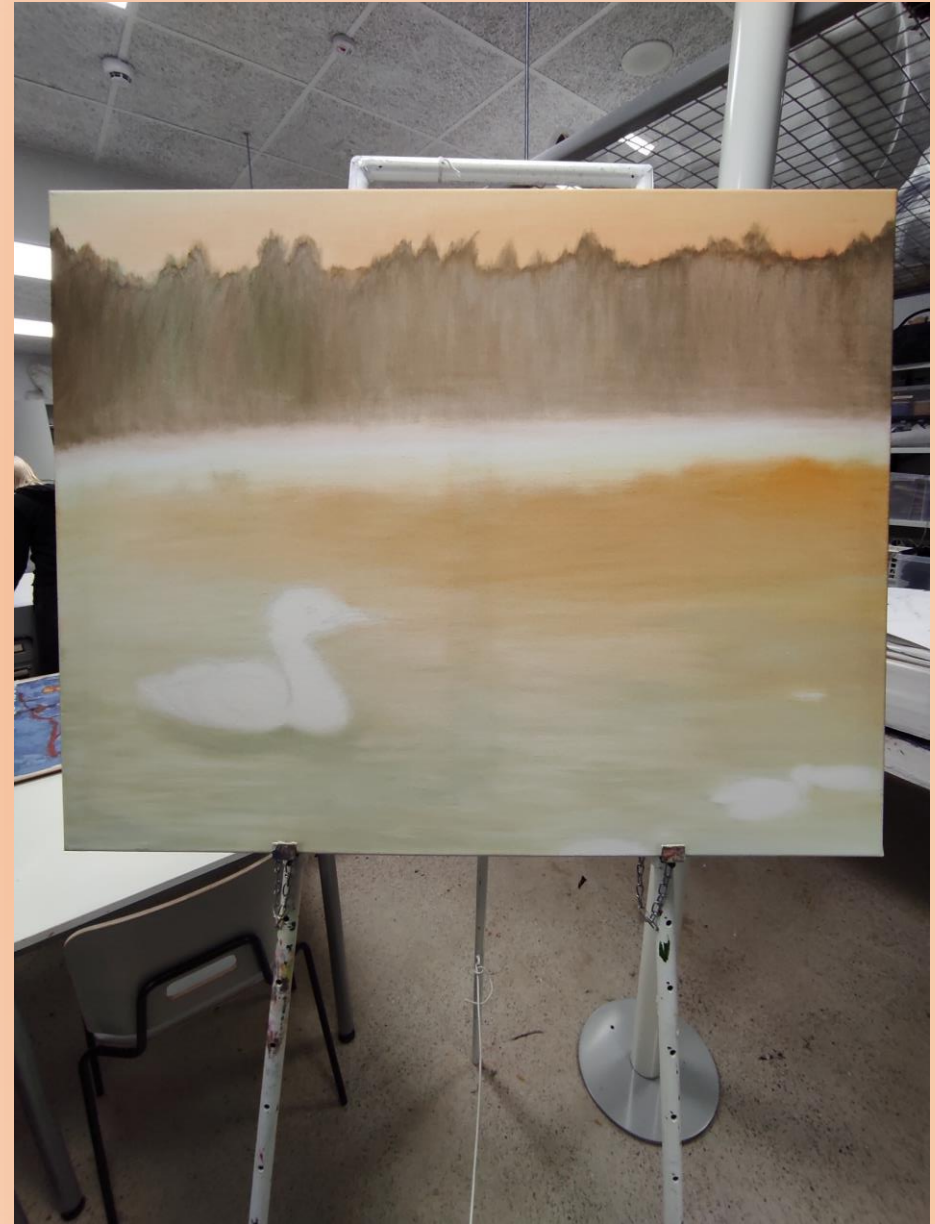
Öljymaalaaminen on jo minulle ennestään
tuttua hommaa mutta se ei ole minulle
täysin luontevaa, joten tämänkin teoksen
työstäminen oli minulle enemmän taitojen
hiomista kuin maaleilla leikittelyä.

Ensin lähdin hahmottelemaan
luonnosversiota taulupohjalle hiilellä,
jonka jälkeen lähdin maalaamaan taivasta.

Taivas tulikin yhdellä oppitunti kerralla valmiiksi, vaikka aluksi luulin, että joutuisin työstämään sitä useampaan kertaan uudestaan saadakseni siitä paremman näköisen.

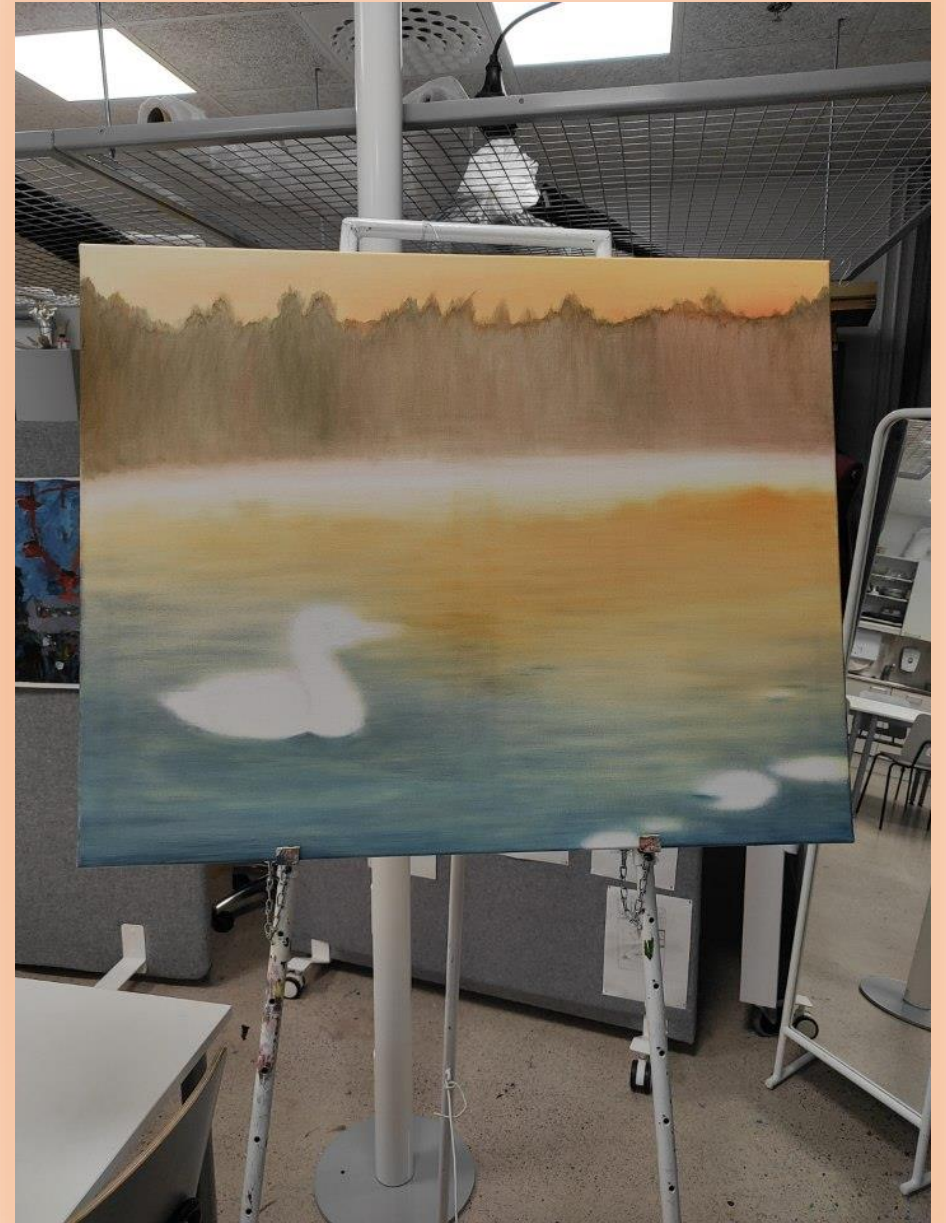
Jos olisinkin lähtenyt maalaamaan taivasta lisää niin todennäköisesti siitä ei olisi tullut yhtä hengittävän näköistä, joten se olikin ihan hyvä päätös olla koskematta taivaaseen ennen kuin olin saanut puut ja järven aluille.

PIENI VASTOINKÄYMINEN

Vasta järveä maalatessa huomattiin opettajan kanssa harmikseni, että taulun takana keskellä olevan tukipalkin ja reunapalkkien ääriveriivat alkoi näkyä maalauksessa.

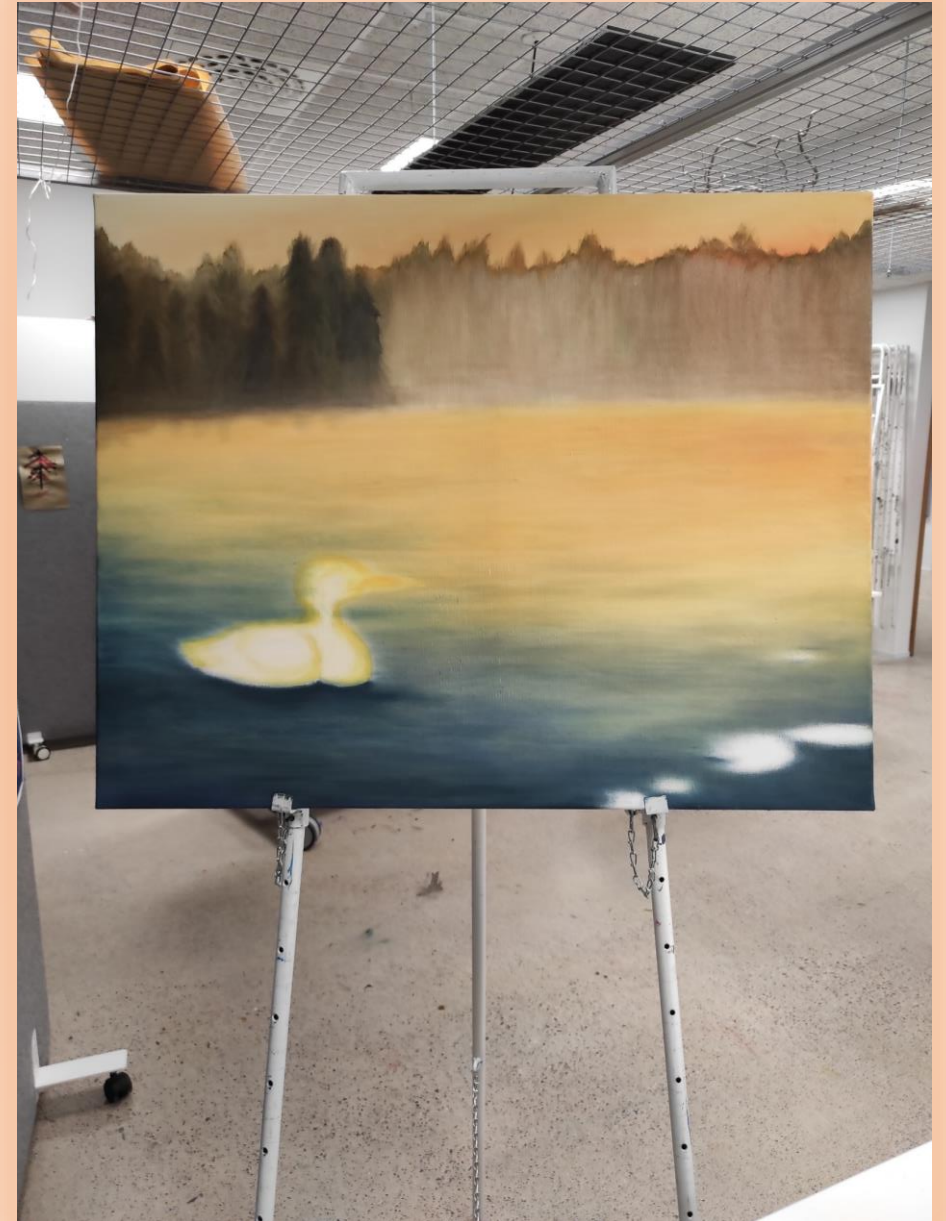
Opettajan kanssa kiinnitettiin teipeillä jonkinlainen välilevy taulun taakse, jotta saisin maalattua keski- ja sivupalkkien ääriveriivat piiloon. Muutaman kerroksen jälkeen ääriveriivat peittyi ihan hyvin.

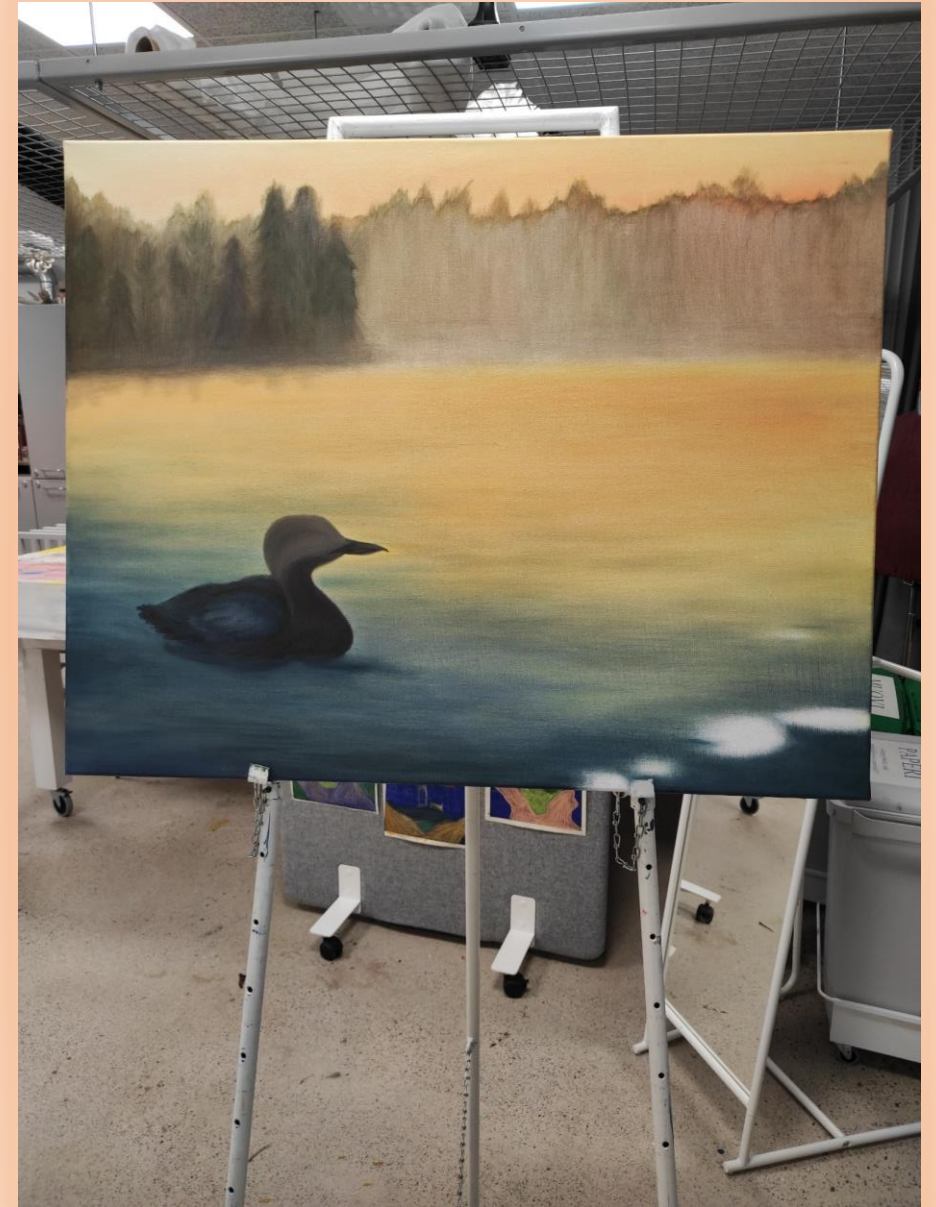
KUIKKA

Kuikassa oli haastavaa tehdä päätös, että haluanko näyttää kuikassa kaikki yksityiskohdat, ihan kuin katsoisi suoraan valokuvasta vai haluanko näyttää kuikan luonnollisesti maalauksessa eli kuikka olisi vähän hämärä ja yksityiskohdat ei näkyisi niin hyvin.

Kuikasta tuli loppujen lopuksi kuitenkin vähän molempia.

Maalasin kuikalle yksityiskohdat vasta
tumman pohjavärin jälkeen,
helpottaakseni niiden tekemistä.

Kuikan silmästä oli aika haastavaa saada aidon näköistä, ilman, että se näytti pelkältä punaiselta pisteeltä linnun päässä. Muutaman siveltimen vedoksen jälkeen silmäkin onnistui loppujen lopuksi hyvin.

METSÄ

Vastarannan metsää oli myös hankala
työstää.

Jätin pohjaväriä tarkoituksella osittain
näkyviin etenkin latvoista, koska se
toimii hyvin kaukaisena
metsälatvustona maalauksessa.

Tummempia puita etualalla oli haastavaa saada sulautumaan hyvin pohjavärin ja taivaan kanssa. Samanlaista tummaa värisävyä oli hankalaa löytää uudestaan, joten aikaa kului värejä sekoitellessa. En loppujen lopuksi löytänyt ihan samanlaista värisävyä mitä aiemmassa etualan puustossa oli mutta pystyin kuitenkin maalaamaan sillä toisella sävyllä aikaisempien puiden päälle, saadakseni niille saman värisävyn aikaiseksi.

LUMPEET JA HEIJASTUS

Lumpeiden asettelu ja
vastarannan heijastus oli jäänyt
häiritsemään minua koko
työprosessin aikana joten asialle
piti tehdä jotakin.

Oli vaikea päättää, että mihin kohtiin halusin lisätä lumpeita, jotta se tasapainottaisi kuvaa, joten otin kuvan maalauksesta ja rupesin puhelimella piirtämään lumpeita muistuttavia läiskii kuvaan. Piirsin läiskii eri kohtiin ja lopulta löysin sopivan tasapainottavan luonnostelman jota lähtisin toteuttamaan. Lumpeiden soikea muoto oli yllättävän vaikeaa löytää maalatessa, mutta selvisin siitäkin loppujen lopuksi hyvin.

Maalauksen vasemmalla puolella vastarannalla olevaa heijastusta oli alun perin tarkoitus jatkaa mutta maalaus näytti tuossa vaiheessa ihan hyvältä ja heijastus olisi antanut ehkä vähän huonomman lopputuloksen joten päätin loppujen lopuksi peittää heijastuksen kokonaan.

Ilman heijastusta maalaus näyttää valmiina todella hyvältä.

LOPPUTULOS

ITSEARVIOINTI LOPPUTYÖSTÄ

Omasta mielestäni lopputyöni onnistui hyvin.

Tuli aika monessa kohtaa turhautumisia etenkin veden ja metsän tekovaiheessa.

Töihin ja opiskeluihin kulutettu aika on vienyt minusta paljon energiaa lähiaikoina, jonka johdosta portfolionkin tekeminen on ollut vähän stressin aiheena jonkun aikaa mutta kannatti vaan jatkaa eteenpäin niin kyllä tästäkin ihan hyvä tuli loppujen lopuksi.

Jos aloittaisin työn alusta ja tekisin jotain toisella tavalla niin luultavasti nostaisin vedenrajaa ylemmäs, jotta metsä näyttäisi olevan paljon kauempana mitä se on nyt, vaikka se näyttää ihan hyvältä nykyisessä muodossaan.

Olen tyytyväinen koko lopputyöhön mutta, jos jokin asia mistä olen tyytyväinen niin se taitaa olla itse vesi. Tämä oli minun ensimmäinen kokonaan maalattu kuva isolle taulupohjalle ja olen yllättynyt, että sain veden hohtoisuuden näkymään ja se näyttääkin vedeltä eikä miltään umpeen maalatulta pohjalta. Olen myös tyytyväinen siihenkin, että sain kuikan yksityiskohdat hyvin näkyviin ja sain sen maalattua ympäristön tunnelmaan sopivaksi.